

1 Pedepsa complementară a interzicerii unor drepturi:

- A. se execută întotdeauna de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
- B. se execută de la momentul punerii în executare a pedepsei închisorii;
- C. se execută după executarea pedepsei închisorii.

2 În situația în care față de inculpat s-a pus în mișcare acțiunea penală din oficiu, pentru infracțiunea de violență în familie, comisă prin lovirea persoanei vătămate majore cauzându-i-se acesteia leziuni traumatiche a căror gravitate este evaluată la 10 zile de îngrijiri medicale, instanța:

- A. nu poate să dispună renunțarea la aplicarea pedepsei, întrucât această măsură de individualizare nu este legală;
- B. reține că în cazul în care persoana vătămată a fost lovită de soțul persoanei vătămate și de sora acestuia, ambii vor răspunde pentru infracțiunea de violență în familie, în calitate coautori;
- C. în cazul retragerii plângerii de către persoana vătămată, apreciază că manifestarea de voință reprezintă o cauză care înlătură răspunderea penală.

3 Pedepsa accesorie:

- A. a publicării hotărârii de condamnare se face pe cheltuielile persoanei condamnate;
- B. în cazul în care însoțește pedeapsa amenzii se execută de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
- C. poate consta în interzicerea exercitării concomitent a mai multor drepturi.

4 În aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă aplicată pentru o infracțiune comisă cu intenție de 1 an cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune intenționată săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă:

- A. instanța revocă suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 96 alin. (4) din Codul penal și dispune executarea pedepsei de 1 an pe care o adaugă, conform art. 43 alin. 1 din Codul penal la pedeapsa aplicată pentru infracțiunea comisă în termenul de încercare;
- B. instanța revocă suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 96 alin. (4) din Codul penal și dispune executarea pedepsei de 1 an, iar stabilirea pedepsei rezultante se realizează conform art. 16 din Legea nr.187/2012 raportat la art. 86 ind. 4 din Codul penal anterior;
- C. instanța revocă suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. art. 96 alin. (4) din Codul penal și dispune executarea pedepsei de 1 an, pe care o contopește conform regulilor prevăzute de art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea comisă în termenul de încercare.

5 Termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea simplă:

- A. curge întotdeauna din momentul de la care se descoperă comiterea infracțiunii;
- B. curge de la momentul comiterii faptei de către autor, chiar dacă actele de complicitate au fost anterioare;
- C. în cazul infracțiunii de furt, curge de la momentul împărțirii sumelor de bani obținute prin vânzare bunurilor sustrase.

6 Constituie cauza justificativă prevăzută de art. 22 din Codul penal:

- A. în cazul infracțiunii de bigamie prevăzută de art. 376 din Codul penal, consimțământul soției pentru încheierea de către soț a unei noi căsătorii;
- B. în cazul infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, când persoana denunțată a consimțit în prealabil la fapta denunțătorului;
- C. în cazul infracțiunii de distrugere prevăzută de art. 253 alin. 1 din Codul penal, când proprietarul bunului este de acord cu dezmembrarea autoturismului marca Ferrari, pentru a obține piese de schimb.

7 În cazul extrădării pasive din Romania (stat solicitat) la cererea unui stat străin (stat solicitant) în vederea executării unei pedepse:

- A. aceasta nu se acordă în cazul în care prescripția răspunderii penale este împlinită potrivit legislației române;
- B. amnistia intervenită în statul solicitat împiedică acordarea extrădării în măsura în care acesta avea competența de a judeca infracțiunea potrivit propriei sale legi penale;
- C. actul de grațiere adoptat de statul solicitat face inoperantă cererea de extrădare.

8 Răspunderea penală a persoanei juridice:

- A. poate fi angajată în cazul unei întreprinderi individuale pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune;
- B. poate fi angajată într-o cauză penală sub forma instigării la infracțiunea de mărturie mininoasă;
- C. nu poate fi reținută în cazul unei fundații întrucât aceasta este o organizație neguvernamentală.

9 În cazul legitimei apărări prevăzută de art. 19 alin. 2 din Codul penal:

- A. referitor la infracțiunile cu rezultat reversibil, apărarea nu mai este justificată în niciun caz după consumarea acestuia;
- B. caracterul necesar al apărării nu implică faptul că aceasta trebuie să fie singura cale de a înlătura atacul;
- C. fapta comisă în apărare nu poate fi săvârșită din culpă.

10 Mărturia mincinoasă, prevăzută de art. 273 din Codul penal:

- A. niciodată nu poate fi comisă în forma coautoratului;
- B. este infracțiune în ipoteza în care martorul nu spune tot ce știe în legătură cu împrejurările esențiale dacă a fost întrebat despre acestea;
- C. săvârșită de către o persoană cu prilejul întocmirii raportului de expertiză se reține în concurs cu infracțiunea de fals.

11 Circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 lit. g din Codul penal:

- A. se poate reține în cazul în care făptuitorul a comis infracțiunea de tâlhărie într-o zonă în care a avut loc un cutremur cu consecințe dezastruoase în timp și spațiu;
- B. se poate reține în cazul săvârșirii unei fapte de viol comisă într-un spațiu public în condițiile în care circulația publicului era interzisă potrivit reglementărilor;
- C. se poate reține în cazul în care făptuitorul conduce autoturismul sub influența alcoolului în condițiile în care circulația autoturismelor era interzisă în acel interval orar, iar organele de poliție nu aveau motive să supravegheze traficul pe drumurile publice.

12 Complicitatea:

- A. se regăsește în Codul penal doar ca formă de participație penală sancționată potrivit legii în funcție de contribuția efectivă a compicelui la săvârșirea faptei de către autor;
- B. nu este posibilă la faptele din culpă ale autorului;
- C. poate constitui modalitatea normativă a unor infracțiuni distincte, potrivit Codului penal.

13 Instanța dispune o măsură educativă:

- A. neprivativă de libertate, față de minorul care la data comiterii faptei nu împlinise vârsta de 14 ani;
- B. obligatoriu privativă de libertate, dacă la momentul judecării cauzei inculpatul împlinise vârsta de 18 ani;
- C. inclusiv în cazul în care inculpatul minor la data faptei, devenit major, a mai fost anterior sancționat contravențional.

14 Confiscarea specială:

- A. este aplicabilă în cazul unei infracțiuni de furt comisă de persoana juridică;
- B. se aplică inclusiv în cazul minorului, care răspunde penal, care a sustras un topor cu care a ucis cei trei câinii ai vecinilor, supărat fiind că lătrau prea zgomotos;
- C. poate fi realizată doar prin echivalent.

15 Constituie motive de refuz obligatoriu al executării unui mandat european de arestare de către statul roman solicitat:

- A. în cazul în care persoana care face obiectul mandatului european de arestare a fost condamnată definitiv pentru aceleași fapte de către Republica Moldova, urmare a unui acord de recunoaștere a vinovăției încheiat cu autoritățile judiciare din acest stat, dacă sancțiunea a fost executată;
- B. în cazul prevăzut de art. 97 alin. 2 din Legea nr. 302/2004, când în materie de taxe și impozite, legislația română nu impune același tip de taxe ca legislația statului membru emitent;
- C. când persoana care face obiectul mandatului european de arestare a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de către un alt stat membru decât cel emitent dacă executarea pedepsei la care a fost condamnată a fost prescrisă.

16 Potrivit art. 6 alin. 7 rap. la art. 6 alin. 1 din Codul penal reducerea pedepsei în temeiul legii penale mai favorabile:

- A. nu operează atunci când pedeapsa a fost deja executată până la momentul intrării în vigoare a legii noi;
- B. operează și atunci când pedeapsa a fost deja executată până la momentul intrării în vigoare a legii noi și poate exclude în anumite cazuri existența primului termen al recidivei;
- C. operează și atunci când pedeapsa a fost deja executată până la momentul intrării în vigoare a legii noi, dar nu poate avea ca efect împlinirea mai rapidă a termenului de reabilitare.

17 Distrugerea unui bun mobil prin incendiere despre care inculpatul nu cunoștea că este abandonat și fără valoare economică constituie o:

- A. tentativă imperfectă;
- B. faptă putativă;
- C. tentativă absolut improprie.

18 Plângerea prealabilă:

- A. se poate face și de procuror dacă victima era minor la momentul comiterii infracțiunii;
- B. făcută cu privire la un complice, conduce la tragerea la răspundere penală inclusiv a instigatorului infracțiunii de violare de domiciliu;
- C. trebuie depusă în termen de trei luni de la momentul comiterii infracțiunii de viol săvârșit de două sau mai multe persoane împreună.

19 Înțelegerea între o persoană și autorii furtului, de a transporta bunurile furate cu autoturismul, survenită într-un moment când bunurile fuseseră scoase din depozit și erau duse spre a fi aruncate peste gardul curții, constituie pentru acea persoană:

- A. complicitate la furt;
- B. coautorat la furt;
- C. favorizarea făptuitorului.

20 Amnistia:

- A. produce efecte chiar dacă actul de amnistie este ulterior momentului rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
- B. colectivă se dispune doar prin act al Parlamentului și poate viza doar o pedeapsă rezultantă;
- C. produce efecte inclusiv atunci când actul de amnistie este anterior momentului comiterii infracțiunii.

21 Măsura preventivă:

- A. nu se poate înlocui prin sentința prin care instanța soluționează cauza în primă instanță;
- B. a arestului preventiv, încetează de drept la data când durată reținerii și arestării preventive a devenit egală cu jumătatea duratei pedepsei pronunțate de instanța de fond, chiar dacă acest moment a intervenit după pronunțarea hotărârii primei instanțe și până la învestirea instanței de apel;
- C. în unele cazuri, încetează de drept la data pronunțării unei hotărâri de condamnare cu executare la pedeapsa închisorii de 3 ani.

22 Cheltuielile judiciare avansate de stat, în caz de achitare, se suportă:

- A. de persoana vătămată, în toate cazurile;
- B. de inculpatul care, deși achitat, a fost obligat la repararea pagubei;
- C. de stat.

23 Principiul legalității:

- A. atrage în caz de încălcare a sa întotdeauna sancțiunea nulității absolute;
- B. este incident doar în faza de judecată, în faza camerei preliminare și în faza urmăririi penale;
- C. este incident în faza de executare.

24 În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 140 ind. 1 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 [în prezent, art. 147 alin. (2) din Legea nr. 302/2004] privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție, soluționând recursul în interesul legii, a stabilit:

- A. cererea de recunoaștere a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de o instanță străină, formulată de persoana condamnată, aflată în România, în vederea contopirii cu pedepse aplicate de instanțele române și deduceri duratei executate în străinătate, este o cerere independentă de cererea de contopire și va fi soluționată de instanța competentă conform legii;
- B. cererea de recunoaștere a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de o instanță străină, formulată de persoana condamnată, aflată în România, în vederea contopirii cu pedepse aplicate de instanțele române și deduceri duratei executate în străinătate, este o cerere incidentală de competența instanței învestite cu soluționarea cererii de contopire;
- C. cererea de recunoaștere a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de o instanță străină, formulată de persoana condamnată, aflată în România, în vederea contopirii cu pedepse aplicate de instanțele române și deduceri duratei executate în străinătate, este o cerere principală de competența instanței învestite cu soluționarea cererii de recunoaștere a hotărârii străine.

25 În cursul urmăririi penale:

- A. nu se poate restricționa dreptul avocatului de a consulta declarațiile suspectului sau inculpatului pe care îl asistă sau reprezintă;
- B. inculpatului i se eliberează, din oficiu, o copie a ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, pentru a-i asigura exercitarea dreptului la apărare;
- C. procurorul ierarhic superior soluționează cererea de anulare sau reducere a amenzii judiciare aplicată prin ordonanță de către procurorul de caz.

26 Chestiunile prealabile:

- A. sunt de competența de judecată a instanței penale potrivit regulilor și mijloacelor de probă corespunzătoare materiei căreia îi aparține chestiunea;
- B. sunt, întotdeauna, de competența de judecată a instanței corespunzătoare materiei căreia îi aparține chestiunea;
- C. sunt de competența instanței penale chiar și în situația în care, conform legii, alte organe decât cele judiciare ar fi competente.

27 Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vedere pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

- A. se poate formula de către un complet de judecată de la Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel, tribunale și judecătoria;
- B. determină posibilitatea suspendării judecării cauzelor similare aflate pe rolul altor instanțe de judecată;
- C. se judecă de un complet format din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și 6 judecători.

28 Este de competența materială a Direcției Naționale Anticorupție infracțiunea prevăzută la:

- A. art. 297 alin. (1) cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., în toate cazurile în care s-a constatat o pagubă materială cumulată mai mare de 1.000.000 euro;
- B. art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 C.pen., în toate cazurile în care s-a produs o pagubă mai mare de 100.000 euro;
- C. art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 C.pen., indiferent de valoarea pagubei materiale, atunci când este săvârșită de către un subprefect.

29 Este sancționată cu nulitatea absolută:

- A. nerespectarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat a părții civile care este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu;
- B. în toate cazurile, neefectuarea de către procuror a percheziției domiciliare în cazul unei infracțiuni de competența curții de apel;
- C. judecarea în primă instanță a inculpatului aflat în stare de deținere în altă cauză, dacă acesta a solicitat judecarea cauzei în lipsă, fiind reprezentat de avocatul ales.

30 Prin Decizia nr. 136/2021, Curtea Constituțională a României:

- A. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă din cuprinsul art. 539 din Codul de procedură penală care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a) - d) din Codul de procedură penală, sau achitare este neconstituțională;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă din cuprinsul art. 539 din Codul de procedură penală care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a) - c) din Codul de procedură penală, sau achitare este neconstituțională;
- C. a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate.

31 Dacă sunt competente unități de parchet egale în grad, una civilă și alta militară, în caz de reunire a cauzelor, competența revine:

- A. unității civile de parchet superioare în grad, în toate cazurile de reunire a cauzelor;
- B. unității militare de parchet, în cazul în care cauzele reunite privesc o faptă unică la săvârșirea căreia a participat, alături de civili, un militar;
- C. unității militare de parchet, în caz de concurs de infracțiuni, atunci când cel puțin o infracțiune componentă a concursului a fost săvârșită de un militar.

32 În procedura de confiscare sau desființare a unui înscris:

- A. judecata se realizează în camera de consiliu cu prezența procurorului și citarea părților;
- B. pot fi depuse note scrise de către procuror și părțile ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate;
- C. contestația împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară se formulează în termen de 3 zile de la pronunțarea încheierii.

33 Substituiții procesuali sunt persoane care vin în procesul penal:

- A. în nume propriu și în interesul altei persoane;
- B. în realizarea unui drept al altuia și în interes propriu;
- C. în nume propriu, în vederea realizării unui interes propriu.

34 Este executorie:

- A. sentința prin care s-a luat măsura de siguranță a confiscării extinse;
- B. încheierea prin care se dispune revocarea măsurii preventive;
- C. dispoziția de restituire a bunurilor cuprinsă în sentința penală, chiar dacă nu a expirat termenul de exercitare a apelului.

35 Contestația privind luarea măsurilor asigurătorii:

- A. este suspensivă de executare;
- B. este de competența judecătorului de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu;
- C. se formulează în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, comunicare, în cazul încheierii prin care s-a dispus luarea măsurii de către judecătorul de cameră preliminară sau instanță.

36 Măsurile asigurătorii:

- A. se verifică periodic, dar nu mai târziu de 6 luni, în faza judecătii;
- B. pot avea ca obiect și creanțe;
- C. nu pot fi luate, în nicio situație, dacă instanța a dispus achitarea inculpatului.

37 Dacă dreptul la repararea prejudiciului a fost transmis pe cale convențională unei alte persoane:

- A. aceasta nu poate exercita acțiunea civilă în cadrul procesului penal, în nicio situație;
- B. ulterior constituirii ca parte civilă în procesul penal, înainte de trimiterea în judecată a inculpatului, dobânditorul poate exercita acțiunea civilă în cadrul procesului penal;
- C. în cursul judecării apelului, instanța nu poate dispune disjungerea acțiunii civile.

38 Pot face obiectul apelului:

- A. sentințele de dezinvestire;
- B. hotărârea prin care instanța ierarhic superioară comună a stabilit competența instanței în cazul unui conflict negativ de competență;
- C. încheierea prin care prima instanță a dispus schimbarea încadrării juridice.

39 Percheziția domiciliară se dispune:

- A. de instanța de judecată, în ședință publică, cu participarea procurorului, a părților și a persoanei vătămate;
- B. de judecătorul de drepturi și libertăți, în cameră de consiliu, fără participarea procurorului;
- C. întotdeauna în cameră de consiliu, indiferent de faza procesuală la care se află cauza.

40 Contestația la executare:

- A. este inadmisibilă dacă a fost formulată în numele unei persoane condamnate, fără mandat din partea acesteia, dat în condițiile legii;
- B. nu poate fi exercitată, în nicio situație, împotriva unei sentințe penale;
- C. nu poate fi formulată de către procuror.

41 În privința violenței în familie, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. obligația pozitivă de a lua măsuri rezonabile pentru a preveni relele tratamente între particulari se naște exclusiv atunci când autoritățile știu de existența unui risc real și imediat ca o persoană identificată să fie supusă relexor tratamentelor ca urmare a faptelor penale ale unui terț;
- B. articolul 1 din Convenție, coroborat cu articolul 3 din Convenție, impune statelor membre obligații pozitive de a se asigura că toate persoanele, inclusiv cele care nu se află sub jurisdicția lor, sunt protejate împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise în temeiul articolului 3;
- C. obligația procedurală a statului de a asigura participarea efectivă a victimei la derularea procedurilor poate să cuprindă, în anumite circumstanțe, și asigurarea unui avocat din oficiu pentru aceasta chiar dacă dreptul național nu prevede expres acest lucru.

42 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. în cazul dispunerii sau prelungirii duratei arestării preventive, organele judiciare nu pot să aibă în vedere severitatea pedepsei aplicabile;
- B. lipsa unei căi de atac împotriva privării de libertate nu duce la constatarea încălcării dispozițiilor articolului 5 paragraful 4 din Convenție, în cazul în care privarea de libertate ia sfârșit într-un termen mai scurt decât cel care ar fi fost necesar pentru derularea procedurii prevăzute în acest articol;
- C. dispozițiile articolului 5 paragraful 4 din Convenție garantează dreptul la un recurs împotriva hotărârilor judecătorești ce dispun sau ce prelungesc o măsură de detenție.

43 Din perspectiva articolului 3 din Convenție:

- A. o decizie de achitare pronunțată de instanțele naționale exonerează statul de responsabilitatea sa în temeiul Convenției pentru rele tratamente aplicate de agenții săi;
- B. există o obligație de rezultat în sarcina statului privind identificarea și tragerea la răspundere penală a persoanelor responsabile de tratamentele contrare articolului 3 din Convenție;
- C. deficiențele privind obținerea probelor în cazurile vizând acte contrare articolului 3 din Convenție pot constitui temei pentru calificarea anchetei ca lipsită de eficiență și seriozitate.

44 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cazul efectuării unei percheziții corporale cu ocazia unei percheziții domiciliare:

- A. este necesar ca pentru realizarea percheziției corporale să se emită o autorizație prealabilă de către un judecător;
- B. este necesar ca autorizația emisă în vederea efectuării percheziției domiciliare să cuprindă mențiunea că o percheziție corporală ar putea fi efectuată în baza articolului 165 din Codul de procedură penală sau să conțină motivele specifice care ar putea justifica o astfel de măsură;
- C. este suficient ca în procesul-verbal de percheziție corporală, în afara mențiunilor expres indicate în articolul 166 alineatul 4 din Codul de procedură penală, să fie indicate motivul și scopul pentru care s-a procedat la autorizarea acesteia, cu referire inclusiv la întinderea percheziției corporale.

45 Neaudierea martorului de către instanța de judecată, în ședință publică și cu asigurarea contradictorialității, va fi calificată conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care declarația martorului absent constituie proba unică sau decisivă pe care s-a bazat condamnarea și nu există garanții procedurale suficiente;
- B. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil raportat la principiul egalității armelor și articolul 6 paragraful 3 litera d) din Convenție;
- C. întotdeauna ca o încălcare a articolului 6 din Convenție indiferent dacă acuzatul a putut adresa întrebări martorului în faza de urmărire penală și absența ulterioară a acestuia este justificată în mod serios.

46 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, autoritatea judiciară de executare trebuie să dispună de o marjă de apreciere pentru a stabili dacă trebuie sau nu să refuze executarea unui mandat european de arestare pentru motivul prevăzut la această dispoziție;
- B. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, un stat membru poate prevedea că autoritatea judiciară este obligată să refuze executarea oricărui mandat european de arestare care intră în mod formal în domeniul de aplicare al acestui motiv, fără a avea posibilitatea de a lua în considerare împrejurările specifice fiecărei spețe;
- C. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 face o trimitere expresă la dreptul statelor membre, astfel încât noțiunea de “aceleași fapte” nu trebuie să aibă o interpretare autonomă și uniformă în întreaga Uniune.

47 Potrivit jurisprudenței CJUE, o cerere pentru pronunțarea unei decizii preliminare în interpretare, conform articolului 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

- A. atunci când interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate;
- B. atunci când instanța națională expune în cuprinsul cererii punctul de vedere cu privire la răspunsul care ar trebui să fie dat la întrebările adresate cu titlu preliminar;
- C. atunci când cererea este formulată într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, iar părțile nu au solicitat sesizarea CJUE în fața primei instanțe.

48 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu trebuie să respecte cerințele care decurg din dreptul Uniunii, întrucât Decizia 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției a fost adoptată înainte de aderarea României la Uniunea Europeană;
- B. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției;
- C. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției.

49 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că stabilirea condițiilor în care o autoritate judiciară adoptă o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă, gradul de convingere pe care trebuie să îl dețină cu privire la autorul infracțiunii, modalitățile de examinare a diferitelor elemente de probă, întinderea motivării pe care trebuie să o furnizeze în răspunsul la argumentele prezentate în fața sa, intră exclusiv sub incidența dreptului Uniunii Europene;
- B. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun adoptării unor decizii preliminare cu caracter procedural, precum o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă luate de o autoritate judiciară, care se bazează pe suspiciuni sau pe elemente de probă incriminatoare, cu condiția ca aceste decizii să nu se refere la persoana deținută ca fiind vinovată;
- C. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că reglementează condițiile în care pot fi adoptate deciziile de arest preventiv.

50 Articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale ca, în cadrul unei proceduri penale având ca obiect infracțiuni privind taxa pe valoarea adăugată, să lase neaplicate dispoziții interne în materie de prescripție care intră sub incidența dreptului material național și care se opun aplicării unor sancțiuni penale efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene sau care prevăd termene de prescripție mai scurte pentru cazurile de fraudă gravă aducând atingere intereselor respective decât pentru cele aducând atingere intereselor financiare ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care o astfel de neaplicare determină o încălcare a principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, din cauza unei lipse de precizie a legii aplicabile sau pentru motivul aplicării retroactive a unei legislații care impune condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

- A. Kolev;
- B. M.A.S. și M.B.;
- C. TR.